

SCC – 07 – 0012

28. januar 2011. godine

tužioni

[REDACTED], Peć

koje zastupa [REDACTED], Peć)

protiv

1. Poljoprivredne zadruge „[REDACTED] Drelje
2. Kosovske povereničke agencije (KPA) (koju zastupa UNMIK) TSS, Industrijska zona, Priština

tuženih

Za: stranke i Kosovsku agenciju za privatizaciju (KAP)

Posebna komora Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (Posebna komora), Sudsko veće u sastavu Antoinette Lepeltier-Durel, predsedavajući sudija, Esmâ Erterzi i Sabri Halili, sudije, nakon većanja održanog 28. januara 2011. godine donosi sledeću:

PRESUDU

1. Ovim se tužba tužilaca usvaja kao osnovana i tužiocima se priznaje pravo svojine na katastarskim parcelama br. 26, 289 i 291 upisanim u posedovni list br. 28, katastarska opština Jošanica, Rugova, Peć.
2. Tuženi su dužni da omoguće da u Direkciji za katastar, geodetske i imovinsko-pravne poslove (opštine Peć) bude izvršen upis tih parcela na ime tužilaca u roku od jednog meseca od dostave ove presude strankama.

3. DP Poljoprivredna zadruga „[REDAKCIJA]“ dužna je da tužiocima plati iznos od € 50 (pedeset evra) kao naknadu na ime plaćenih sudskih taksa i da Posebnoj komori plati iznos od € 50 (pedeset evra).

Činjenice i istorijat postupka:

Dana 11. i 17. januara 2007. godine tužioci su podneli tužbu i zatim zahtevali od Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (Posebna komora) da izda privremenu meru kako bi bila obustavljena privatizacija katastarskih parcela br. 26, 289 i 291, upisanih u posedovni list br.28, katastarska opština Jošanica, Rugova, Peć, kao i da im prizna pravo suvlasništva na tim parcelama. Tužioci su istakli da su parcele oduzete od njihovog prethodnika „*greškom bez bilo kakvog pravnog osnova*“.

Tužioci su izjavili da je njihov prethodnik, [REDAKCIJA], kupio od [REDAKCIJA] (drugo ime [REDAKCIJA]) parcele koje su identifikovane kao parcele br. 25, 26, 289, 290 i 291 prema posedovnom listu br.30 (u to vreme), katastarska opština Jošanica, čija je površina bila 13, 64, 22 ha. Oni su objasnili da su parcele br. 25 i 290 površine 4, 96, 86 ha bile upisane na ime njihovog prethodnika, dok su parcele br. 26, 289 i 291 površine 8, 67, 33 ha kasnije upisane na ime Poljoprivredne zadruge „[REDAKCIJA]“, prethodnika Poljoprivredne zadruge „[REDAKCIJA]“. Tužioci su potvrdili da je prenos na ime poljoprivredne zadruge izvršen 1954. godine bez bilo kakvog pravnog osnova ili zakonskog rešenja.

Uz svoju tužbu, tužioci su Posebnoj komori priložili:

- ugovor o kupoprodaji br. 341 od 10. aprila 1952. godine, zajedno sa sedam dokumenata koji se odnose na isplatu, kao i na overu ugovora;
- smrtovnice za [REDAKCIJA], dva sina pokojnog [REDAKCIJA];
- pismo – dokumentaciju koju je izdala Direkcija za katastar, geodetske i imovinsko-pravne poslove (opštine Peć) od 12. decembra 2006. godine, prema kojoj su, od 1932. godine do 1954. godine parcele br. 26, 289 i 291, prema posedovnom listu br.30, katastarska opština Jošanica, površine 8, 67, 33 ha bile upisane na ime [REDAKCIJA], a od 1954. godine prema registru promena te parcele izgleda da su bila upisane na ime Kolektivnog gazdinstva (zakonskog prethodnika prvotuzenog), prema posedovnom listu br. 33 (danas br.28), katastarska opština Jošanica;
- posedovni list br. 28, katastarska opština Jošanica, od 8. decembra 2006. godine;
- rešenje Opštinskog suda iz Peći br. O. 641/81, kako bi dokazali da su oni stvarni vlasnici spornih parcela u 1981. godini, i rešenje Okružnog suda iz Peći Ac. br. 369/81, kojim je potvrđeno rešenje Opštinskog suda iz Peći;
- obaveštenje o tužbi i zahtevu za izdavanje privremene mere upućeno Kosovskoj povereničkoj agenciji (KPA) od 10. januara 2007. godine.

Tužba i zahtev dostavljeni su KPA 29. januara 2007. godine. U pismu podnesenom Posebnoj komori 5. februara 2007. godine, KPA je navela da, mada bi imovina Poljoprivredne zadruge

„Rugova“ bila ponuđena na javnoj prodaji 7. februara 2007. godine, parcele br. 26, 289, i 291 ne bi bile prodane na dan ponude. Prema tome, KPA nije dostavila bilo kakav podnesak.

Dana 14. februara 2007. godine Posebna komora odredila je privremenu meru; ona je bila uslovljena time da tužioci polože depozit u iznosu od € 5000 na račun Posebne komore kako bi KPA bili nadoknađena bilo kakva eventualna šteta.

Dana 20. marta 2007. godine tužioci su zahtevali od Posebne komore da odustane od uslova da polože depozit od € 5,000 kao sredstvo obezbeđenja zbog činjenice da bi oni bili onemogućeni da se suoče s porodičnim troškovima.

Napred navedeni podnesak dostavljen je tuženima. Dana 22. marta 2007. godine KPA je zahtevala da napred navedeni zahtev bude odbijen kao neosnovan.

Dana 17. maja 2007. godine Posebna komora je odbila zahtev tužilaca da odustane od uslova za polaganje obezbeđenja od € 5,000 kao nedopušten; shodno tome, privremena mera je ostala bez bilo kakvog dejstva.

Dana 28. maja 2007. godine tužioci su podneli punomoćje koje su svi potpisali.

Nakon neuspešnog okončanja ročišta za postizanje poravnanja održanog 13. juna 2007. godine, KPA je podnela odgovor na tužbu 27. juna 2007. godine. Zahtevala je da tužba bude odbijena, tvrdeći da je zemljište bilo upisano kao društvena svojina, da shodno tome ona ima pravo da njime upravlja, da je Opština Peć dodelila zemljište na trajno korišćenje DP-u „Rugova“ 1980. godine i da tužioci nisu istakli bilo kakve bitne argumente kako bi potkrepili svoju tužbu. KPA je podsetila da je ona nadležna za zemljište koje je 1989. godine bilo upisano kao društvena svojina.

Dana 25. jula 2007. godine tužioci su podneli svoj odgovor. Oni su tvrdili da katastarski zapisi sami po sebi ne daju pravo svojine i istakli argument da shodno članu 33. Zakona o osnovama svojinsko-pravnih odnosa (*Službeni list SFRJ* br. 6/80), pravo svojine mora da bude dokazano i da je shodno tebalo da tuženi dokažu kako su stekli sporne parcele. Tužioci su istakli da na Kosovu ne postoje zemljišne knjige koje bi mogle da budu osnova za isključivi dokaz vlasništva i da se katastarske knjige ne mogu smatrati pouzdanim dokazom prava svojine.

Kad je reč o činjenici da je opština Peć dodelila sporne parcele na trajno korišćenje prvotuženom, tužioci su tvrdili da niko nema pravo da prenese više prava nego što ih i sam ima.

KPA je podnela prigovor 14. avgusta 2007. godine. Ona je ponovila svoje prethodne argumente i još jednom istakla da tužioci nisu dokazali svoje pravo svojine.

Dana 17. septembra 2007. godine Posebna komora održala je ročište otvoreno za javnost u cilju izvođenja dokaza. Na ročištu su tužioci pojasnili svoju liniju i pravo nasleđivanja i Posebnoj komori predložili dokumentaciju. Posebna komora pokušala je da pojasni pravni osnov vlasništva DP kad je reč o uslovima utvrđenim članom 3 Zakona o uknjiženju nepokretnosti u društvenoj svojini (*Službeni list SAP Kosova*, br. 37/71). KPA je odgovorila da je zemljište upisano u posedovni list kao društvena svojina i da će predložiti bilo kakve

dokumente u vezi s promenom prava svojine. Tužioci su podsetili da je 1981. godine njihova tužba protiv tuženog za utvrđenje njihovih prava svojine na zemljišnim parcelama o kojima je reč bila rešena u njihovu korist, kao i da je ishod pokazao da su oni u posedu.

Predstavnik Katastarske kancelarije iz Peći koji je propisno pozvan na sud nije prisustvovao ročištu. Strankama su date dve sedmice da Posebnoj komori predoče dodatne podatke o nasleđivanju i pravnom osnovu prava svojine i još dve sedmice kako bi dostavile svoje podneske.

Dana 27. septembra 2007. godine tužioci su Posebnoj komori predočili rešenje o nasleđivanju i uverenje od 21. jula 2007. godine koje je izdala Direkcija za katastar, geodetske i imovinsko-pravne poslove (opštine Peć), u kojima je navedeno da oni ne poseduju bilo kakvu dokumentaciju koja bi poslužila kao pravni osnov za upis promene.

Dana 28. septembra 2007. godine KPA je ponovila svoje prethodne podneske i objasnila da shodno propisima o agrarnoj reformi iz pedesetih godina prošlog veka privatnim licima nije bilo dopušteno da poseduju više od 10 hektara zemljišta i mora da je to bio pravni osnov nacionalizacije, shodno tome je došlo do upisa zemljišta kao društvene svojine. KPA je tvrdila da je trebalo da tužioci pokrenu postupak pred Opštinskim sudom 1987/88. godine u skladu sa Zakonom o opštem upravnom postupku kako bi povratili svoje pravo svojine.

Na ročištu otvorenom za javnost održanom 23. januara 2008. godine, stranke su ostale pri svojim prethodnim tvrdnjama. KPA je tvrdila da je pravni osnov društvene svojine Osnovni zakon o eksproprijaciji, priznajući da ne može da predoči bilo kakav dokaz o eksproprijaciji ili nacionalizaciji ili bilo kojem drugom postupku za prenos prava svojine. Posebna komora proglasila je postupak zaključenim, s tim da stranke dostave svoje konačne podneske, i objavila da će doneti presudu.

U svom konačnom podnesku dostavljenom 8. februara 2008. godine tužioci su raspravljali o važećem zakonu kad je reč o ovom predmetu i potvrdili svoju tužbu u celosti.

U svom konačnom podnesku koji je takođe dostavljen 8. februara 2008. godine, KPA je ponovila svoje prethodne argumente.

Dana 31. jula 2008. godine postupak je prekinut shodno Izvršnom rešenju UNMIK-a 2008/34 od 29. jula 2008. godine. Postupak je nastavljen 16. jula 2009. godine. Istovremeno, Kosovska agencija za privatizaciju (KAP) pozvana je u parnicu i dostavljeni su joj tužba i svi naknadni podnesci.

KAP je sudu podnela odgovor na tužbu 30. oktobra 2009. godine. Ona se složila s prethodnim podnescima KPA i zahtevala da tužba bude odbijena. KAP je tvrdila da se moralo diskutovati o pasivnoj legitimaciji prvotuženog zato što tuženi i to DP nis bili povezani i nije bilo nikakve štete koju je DP prouzrokovalo tužiocima. KAP je tvrdila da tužioci nisu tražili svoja navodna prava svojine duže od 60 godina kako bi избегli plaćanje taksa. Dodala je i da upis spornog zemljišta na ime DP nije mogao da bude greška zato što bi u tom slučaju tužioci tražili ispravku. KAP je takođe izjavila da je do prenosa prava svojine došlo zato što su parcele o kojima je ovde reč bile napuštene. KAP je podnela kopiju rešenja Skupštine opštine Peć Br. 02-463/264 od 30. juna 1980. godine, tvrdeći da je to rešenje poslužilo kao pravna osnova za vlasništvo DP. Na kraju, KAP je tražila naknadu troškova postupka.

Dana 9. novembra 2009. godine odgovor KAP na tužbu dostavljen je tužiocima, koji nisu odgovorili.

Ročište zakazano za 16. mart 2010. godine odloženo je zbog činjenice da Posebnoj komori nije bio dodeljen nijedan sudija koji je stalni stanovnik Kosova.

U međuvremenu, nalogom izdatim 1. marta 2009. godine, od tužilaca je zahtevano da pojašne da li žele da ih zastupa novi advokat, pošto je njihov tadašnji advokat naznačio da je prestao da ih zastupa. U svom podnesku dostavljenom 12. aprila 2010. godine isti advokat objasnio je da će i dalje ostati zastupnik tužilaca i da je njegovo povlačenje bilo pogrešno, zbog nesporazuma u vezi s predmetom na koji se odnosio sudski poziv.

Dana 10. maja 2010. godine izdavanje rešenja, uključujući i presude u meritumu u ovom postupku preneseno je na pomoćno veće.

Ročište je zatim zakazano za 22. jun 2010. godine, ali je na zahtev zastupnika tužilaca odloženo za 21. septembar 2010. godine.

Na tom ročištu koje je održalo Sudsko veće u punom sastavu, uključujući novog sudiju koji je stalni stanovnik Kosova i koji je imenovan za sudiju Posebne komore, tužioci, KPA i KAP ostali su pri svojim argumentacijama. KAP je navela da o načinu na koji su sporne parcele postale društvena svojina, kao i o rešenju izdatom u tu svrhu treba pitati opštinu Peć i da je ta opština trebalo da bude tužena u ovom postupku.

Sud je odlučio da od opštine Peć zahteva da Posebnoj komori predoči svu dokumentaciju koja se odnosi na prava svojine na spornim parcelama.

Opština Peć je podnela odgovor 18. oktobra 2010. godine.

Završno ročište održano je 30. novembra 2010. godine. Tužioci i KPA dali su svoja završna usmena izjašnjenja uz komentare na kasniji podnesak opštine Peć.

Posebna komora proglasila je usmeni postupak zaključenim.

Obrazloženje:

1. pasivna legitimacija Poljoprivredne zadruge „[REDAKCIJA]“:

KAP je osporila pasivnu legitimaciju DP Poljoprivredna zadruga „[REDAKCIJA]“, tvrdeći da ne postoji bilo kakva veza između tužilaca i tog DP, kao i da DP nije prouzrokovalo bilo kakvu štetu tužiocima.

Posebna komora ne može da sledi tu argumentaciju. Ona primećuje da je predmet tužbe pravo svojine na katastarskim parcelama br. 26, 289 i 291 upisanim u posedovni list br. 28, katastarska opština Jošanica, Rugova, Peć.

Kad je reč o tužbama za utvrđenje prava svojine, kao i drugih imovinskih prava, tužioci treba da tuže onog ko je aktuelni vlasnik prema zvaničnim dokumentima koji se odnose na ta prava. U ovom predmetu, katastarski dokumenti koje su predočili tužioci, naime posedovni list br. 28, katastarska opština Jošanica, i uverenje koje je Direkcija za katastar, geodetske i imovinsko-pravne poslove (opštine Peć) izdala 12. decembra 2006. godine ukazuju da su sporne parcele upisane na ime DP Poljoprivredna zadruga iz Jošanice.

KAP nije predočila dokumente novijeg datuma koji ukazuju da je sadašnji vlasnik tih parcela opština Peć.

Shodno tome, DP ima pasivnu legitimaciju u ovom postupku.

2. pravo svojine na spornim parcelama:

Član 20. Zakona o osnovnim svojinsko-pravnim odnosima glasi:

„Pravo svojine stiče se po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i nasleđivanjem. Pravo svojine stiče se i odlukom državnog organa, na način i pod uslovima određenim zakonom.“

Ugovor o kupoprodaji je jedan od pravnih odnosa koji omogućavaju sticanje prava svojine.

Pored toga, član 3. Zakona o uknjiženju nepokretnosti u društvenoj svojini glasi:

„Uknjiženje nepokretnosti u društvenoj svojini vrši se:

- 1. na osnovu pravosnažne odluke suda ili drugog nadležnog organa, kojom se utvrđuje da je nepokretnost prešla u društvenu svojinu;*
- 2. na osnovu overenog ugovora, koji sadrži odredbu da se nepokretnost može uknjižiti kao društvena svojina;*
- 3. na osnovu overene jednostrane izjave, kojom se sopstvenik nepokretnosti odriče prava svojine u korist društvene zajednice.“*

U ovom predmetu, tužioci su Posebnoj komori predočili original pisanog ugovora o kupoprodaji br. 341 od 10. aprila 1952. godine, prema kojem je [REDACTED] prodao [REDACTED] [REDACTED] sporne parcele. U tom ugovoru navodeno je da je overen u Skupštini opštine Peć.

Tužioci su takođe predočili uverenja o nasleđivanju, koja dokazuju da su oni pravi naslednici pokojnog [REDACTED].

Tuženi ne osporavaju validnost napred navedenog ugovora čiji je predmet bila kupoprodaja pet zemljišnih parcela.

Shodno tome, Posebna komora smatra da su tužioci predočili dokaze da je njihov prethodnik stekao pravo svojine na spornim parcelama i da su oni to pravo stekli nasleđivanjem.

Prema tome, samo drugo, kasnije ili jače pravo svojine na istim spornim parcelama moglo bi da ubedi sud da tužioci nisu više vlasnici zemljišta o kojem je ovde reč.

Pošto tužene KPA i KAP, u svojstvu kasnijih upravnika DP, prvotuženog, tvrde da su DP Poljoprivredna zadruga „[REDAKTIRANO]“ ili opština Peć stekli pravo svojine na tim parcelama, na njima je teret dokazivanja navodnog jačeg prava svojine.

Prvi argument KAP sastoji se od objašnjenja da ona ima administrativnu nadležnost nad društvenom svojinom koja je kao takva upisana 1989. godine. Posebna komora ne osporava da je to deo mandata Agencije; međutim, smatra da to ne znači da je pravo svojine stečeno samo zbog činjenice da je zemljišna parcela upisana u katastarske dokumente na ime DP.

Upis u katastar nije pravo svojine, već samo upis prava svojine. Prema tome, taj upis sam po sebi nije dokaz prava svojine. To pravo mora da bude potvrđeno pravnim osnovom na kojem je upis izvršen, kako je predviđeno članom 3. napred citiranog Zakona o uknjiženju nepokretnosti u društvenoj svojini.

Tuženi a zatim, na nalog kojeg je izdala Posebna komora, opština Peć, nisu mogli da predoče Posebnoj komori dokument koji bi mogao da bude zadržan kao dokaz o prenosu prava svojine na DP Poljoprivredna zadruga „[REDAKTIRANO]“.

U svom uverenju od 12. decembra 2006. godine Direkcija za katastar, geodetska i imovinsko-pravna pitanja (opštine Peć) objasnila je da su sporne parcele bile upisane na ime [REDAKTIRANO] (prodavca prema ugovoru o kupoprodaji od 10. aprila 1952. godine) „nakon prvog premera 1932. godine do 1954. godine“ i da su „prema registru promena 1/1954“ bile prenesene na DP. Direkcija je navela: „Ističemo da su promene izvršene 1954. godine, Direkcija ne poseduje pravnu dokumentaciju.“

Na zahtev Posebne komore, tužioci su predočili drugo uverenje koje je takođe izdala Direkcija za katastar, geodetske i imovinsko-pravne poslove (opštine Peć) 21. jula 2007. godine, u kojem je direktor naveo sledeće: „Rečima „ova Direkcija ne poseduje pravnu dokumentaciju“ misli se da ne postoji bilo kakav ugovor, sudsko ili upravno rešenje, niti jednostrana izjava stranke – vlasnika da se on/ona odriče svoje svojine u korist društvene svojine.“

U ovom drugom uverenju, Direkcija je dodala i da je 2006. godine, prema upisu promena br. 1/06, celokupna nepokretnost iz posedovnog lista br. 28, katastarska opština Jošanica, upisana na ime Poljoprivredne zadruge „[REDAKTIRANO]“, a ne više na ime Poljoprivredne zadruge [REDAKTIRANO] iz Jošanice, na osnovu rešenja Skupštine opštine Peć br. 02-463/274 od 30. juna 1980. godine.

Posebna komora ispitala je rešenje koje je predočila KAP i konstatovala da to nije sudsko rešenje ili rešenje nekog drugog upravnog organa koje određuje da je imovina prešla u društvenu svojinu.

U tom rešenju, Skupština opštine Peć usvojila je zahtev koji je podnela tada novoosnovana Poljoprivredna zadruga „[REDAKTIRANO]“ da joj se daju na trajno korišćenje 44 zemljišne parcele koje su do tada bile dodeljene Poljoprivrednoj zadruzi iz Jošanice iz razloga što je ta zadruga prestala da posluje.

Kako je naznačila KAP, Posebna komora može da pročita u obrazloženju tog rešenja da se Skupština opštine Peć poziva na činjenicu da je zemljište o kojem je ovde reč bilo upisano u

fond društvene svojine kao zemljište koje je napušteno od strane prethodnih zakonskih vlasnika.

Međutim, to rešenje samo podseća da je ta činjenica priznata bez izričitog pozivanja na rešenje kojim je zemljište moglo da bude proglašeno društvenom svojinom. Drugim rečima, to rešenje koje je izdato 1980. godine ne daje bilo kakve jasne podatke o pravnom osnovu prenosa prava svojine na spornim parcelama, niti o prirodi rešenja koje je moglo da bude izdato u vezi s tim prenosom (konfiskacija, eksproprijacija, nacionalizacija, itd...), niti o njegovom datumu i autoru.

Pored toga, činjenica o napuštanju zemljišta na koju se poziva je kontradiktorna u odnosu na činjenicu eksplicitno dokazanu rešenjima Opštinskog suda i Okružnog suda iz Peći koja su izdata 1. jula 1981. godine, odnosno 12. oktobra 1981. godine, u kojima je navedeno da je DP Poljoprivredna zadruga „[REDACTED]“ ometala tužioce u fizičkom posedu spornih parcela. Pošto su tužioci bili u posedu spornih parcela, navodno napuštanje zemljišta nije moglo da bude faktički uzrok eventualnog formalnog rešenja o prenosu prava svojine na DP.

Pored toga, Posebna komora odlučila je da od opštine Peć traži svu dokumentaciju koju opština ima o eventualnom postupku koji je mogao da se odnosi na sporne parcele. U svom odgovoru kojeg je podnela 18. oktobra 2010. godine, opština Peć naznačila je da nije bila u stanju da ustanovi na kojem pravnom osnovu je izvršen prenos prava svojine.

Na osnovu svih napred navedenih dokumenata, Posebna komora dolazi do zaključka da pošto nije predložen nikakav pravni osnov za prenos, to znači da tuženi nisu predložili bilo kakav dokaz o prenosu prava svojine na parcelama o kojima je ovde reč u korist DP Poljoprivredna zadruga „[REDACTED]“.

Kao posledica, pošto je jedino pravo svojine koje je dokazano pravo svojine tužilaca, Posebna komora usvaja tužbu i navodi da su tužioci zakonski vlasnici spornih parcela. Njihovo pravo svojine mora da bude upisano u katastar.

3. Troškovi postupka

U skladu s članom 11 Uredbe UNMIK-a 2008/4 i članom 56.2 Administrativnog naređenja 2008/6, troškove postupka snosi stranka koja je izgubila spor, ovde je to DP koje zastupa KAP zbog činjenice da je tužba tužilaca usvojena.

Shodno članu 10 Administrativnog uputstva Pravosudnog veća Kosova br. 2008/02 u vezi s Dodatnim poslovníkom o sudskim taksama koje je utvrdio predsednik Posebne komore, takse Komore su sledeće:

- za tužbe čija vrednost prelazi € 5,001 do € 10 000 (član 10.1): taksa od € 50;
- za izdavanje presude (član 10.12): taksa od € 50.

U ovom predmetu, tužioci nisu naznačili vrednost tužbe, ali Posebna komora smatra da je vrednost spornih parcela koje su opisali tužioci razumno između 5, 000 € i 10, 000 €. Prema tome, iznos sudske takse je 100 €. Tužioci su već platili iznos od 50 €. Dakle, DP

Poljoprivredna zadruga „[REDACTED]“ dužna je da tužiocima naknadi taj iznos i da Posebnoj komori plati iznos od 50 €.

Tužioci nisu predložili bilo kakav zahtev za naknadu troškova postupka.

4. Pravna pouka

Shodno članu 9.5 Uredbe UNMIK-a 2008/4, žalba na ovo rešenje može da bude izjavljena u pisanoj formi Žalbenom veću Posebne komore u roku od trideset (30) dana od prijema ovog rešenja.

Prema tome, odlučeno je kao u izreci ovog rešenja.

Antoinette Lepeltier-Durel,
predsedavajući sudija, EULEX

Esmā Erterzi,
sudija, EULEX

Sabri Halili,
sudija

Tobias Lapke,
upisničar, EULEX